

KAMP MOT EEC OG DYRTID

UTGITT AV ARBEIDERKOMITEEN MOT EEC OG DYRTID. Nr. 4 KR. 0,50



Rederne bløffer



EEC-tilhengerne har hittil rådd grunnen nærmest alene med sin reder-propaganda om skipsfarten og EEC. Det er selvsagt ikke bra. Rederne har nemlig åpenbare interesser av medlemskap, de vil bl. a. til Sentral-Europa med valutaen sin for å høste større profitter. For det norske folket derimot, og særlig for sjøfolkene betyr det nok en trusel.

SKIPSFARTSPOLITIKKEN OG EEC

Som nest største skipsfartsnasjon vil vi få vesentlig innflytelse på EECs skipsfartspolitik, forteller rederne oss. Dette vet de selv er tull. Som på alle andre områder vil

SKIPSFARTEN OG EEC

- Stormaktene bestemmer skipsfartspolitikken.
- Bemanningskravene svekkes
- Flaggflukten forsterket innenfor EEC.
- Større profitt i Sentral-Europa, den norske rederkapitalen flykter fra Norge

det også her være stormaktene som bestemmer. Avdelingssjef Asbjørn Larsen i Rederforbundet sier det slik: »Man skal ikke gjøre seg for store forestillinger om den styrke som en stor handelsflåte gir et lite

Fortsettelse side 2

● Intervju med formannen i Norsk Bonde- og Småbrukarlag

Side 3

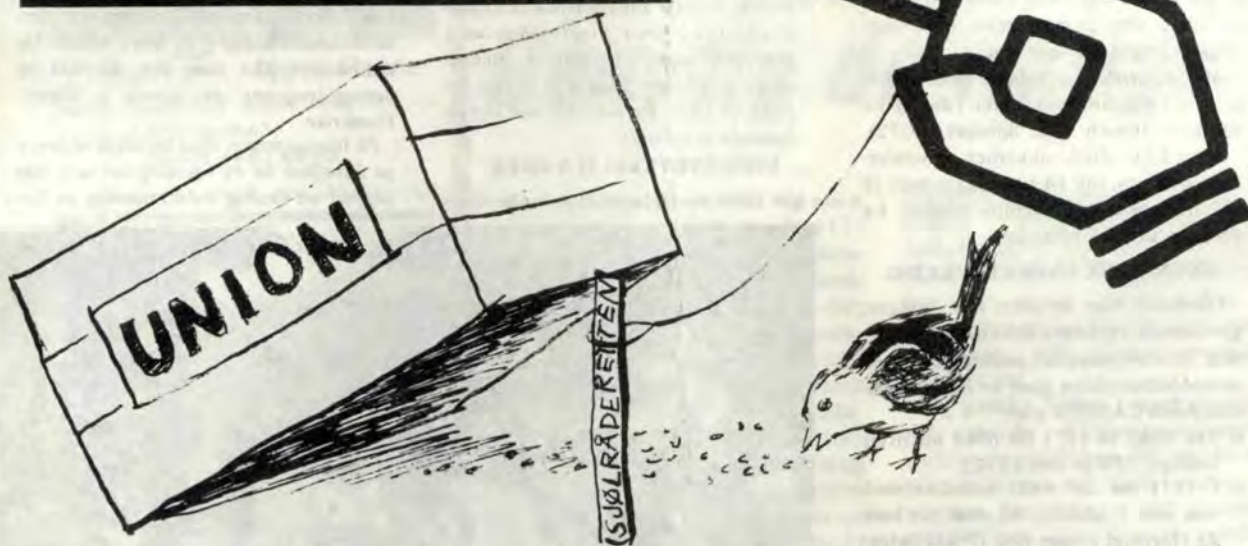
● Fascistiske tendenser i Frankrike.

Side 2

● Vest-Tyskland ruster.

Baksida

Unionen skal forties



»De europeiske bestrebelsenes endelige mål er danningen av en europeisk forbundsstat. Uten er slik stat er det umulig å beholde varig frihet i og for Europa eller å sette Europa effektivt i stand til å beholde sin stilling i verden.»

– Det var Walter Hallstein, tidligere president i Kommisjonen, som uttalte dette i 1969. Slike sannheter selger ikke i Norge, og medfører alvorlige ulemper for EEC-tilhengerne i deres forsøk på å få innlemma Norge i EEC.

»Jeg frykter at hvis vi understreker Wernerplanens mål for sterkt, kan det gjøre det vanskelig å oppnå den utvidelse av fellesskapet som på dette tidspunkt burde være det vesentlige mål.» Med dette forsøkte Hegtun å hysje ned EEC-politikernes ivrige målsetting om union i sitt innlegg i Europarådet 27. jan 1971. Men dessverre for tilhengerne så er unionistene vanskelig å stagge.

BRANDT TRAMPER I KLAVERET

I et intervju med Norges Handels- og Sjøfartstidende svarer den tyske forbundskansleren på spørsmål om hvordan hans framtidsperspektiver er for EEC f. eks. om 15 år:

– »Jeg forestiller meg – og i hvertfall ønsker jeg det – at det vil vokse fram noe i retning av en politisk union på bakgrunn av EEC.»

Og han sier videre:
– »Vi må ha evnen til å finne fram til former for sammenslutning som ikke bare begrenser seg til det økonomiske, men som også omfatter det politiske, der hvor vår felles overbevisning taler for at en del av våre oppgaver skal løses på et høyere nivå enn nasjonalstatens.»

Fortsettelse side 2

OPPLEGGET FOR VALGKAMPEN side 3

Hvorfor rederne vil inn

Fortsettelse fra forsida

og politisk sett ubetydelig land som Norge i en gitt forhandlingsposisjon.» (Norge i Europa nr. 2, Elin-gaard forlag)

EEC HAR BRUK FOR OSS

Et EEC med England som medlem vil klare seg selv med skips-tjenester, blir det sagt. Dette er galt. Nettopp for de typer skip som norske redere har valgt å satse på – tank og bulkskip (82% av flåten) – vil selv et utvidet EEC med Norge som medlem, fremdeles være et underskuddsområde. I 1969 utgjorde f. eks. frakten av olje på de land som vil utgjøre et eventuelt utvidet EEC ca. 50% av verdensfrakten, mens områdene flåte bare utgjorde 37% av verdens tankflåte hvorav 10% var norsk.

VALUTALOVEN OPPHEVES

Når og hvis Romatraktatens prinsipper får gyldighet i Norge, vil det for skipsfartsnæringen bla. bety følgende:

– De norske særrestriksjonene for registrering av skip i utlandet fjernes med hensyn til registrering i andre EEC-land.

– Mulighet for rederne til å omgå de norske bemanningskravene ved å flykte med skipene til EEC-land, der bestemmelsene på dette området på langt nær er så strenge som i Norge. Det betyr f. eks. anledning til å hyre utenlandske, spesielt asiatiske mannskaper, på såkalte »lokale vilkår», d.v.s. ekstremt lave hyrer.

– Oppheving av valutaloven av 1950 som gir den norske stat hjemmel til å kreve innveksling av redernes valutainntekter i norske kroner, og dermed kontroll med hvor mye kapital som tas ut av landet.

FLAGGFLUKT

I dag må forholdsvis strenge regler omgås for overføring av norske skip til EEC-land, og det er bare de rederiene som har utenlandske datterselskaper som kan gjøre det. I EEC vil disse reglene forsvinne, og den tendensen vi har hatt til flaggflukt hittil vil bli kraftig forsterket. En slik flaggflukt tjener selvsagt hverken Norge eller norske sjofolks interesser. Sjømannsorganisasjonene har protestert kraftig, og i en resolusjon fra landsmøtet i 1971 ba Norsk Styrmandsforening den daværende regjeringa Borten om å få utredet hvilke konsekvenser EECs »tre friheter» ville få for norske sjofolk dersom vi blir medlem. Regjeringa svarte ikke på dette, og etter at Bratteli overtok har det vært like taust.

VALUTAINNTEKTENE UT AV LANDET

Skipsfartens viktigste samfunns-økonomiske betydning for Norge, er bidraget til betalingsbalansen. I hvilken grad vil Norge kunne disponere over skipsfartens valutainntekter innenfor EEC?

EECs grunnleggende prinsipper om fri kapitalbevegelse og fri etableringsrett, innebærer at en lang rekke nye investeringsmuligheter åpner seg for norske redere i EEC-landene. Avkastningen på investert kapital og eierinntektene er større i Sentral-Europa enn i Norge, og at dette vil trekke til seg også den norske rederkapitalen er helt opplagt.

Norske redere vil inn i EEC. De vil inn for å flykte med skipene sine til andre EEC-land, og for å gå på land i Sentral-Europa med valutaen sin. For Norge som nasjon innebærer dette nok en trussel mot vår økonomi. Selv om det er en sterk

overdrivelse at »hele det norske arbeidsliv er bygget opp på valutainntektene fra skipsfarten», slik Rederforbundet hevder, vil det, med den oppbyggingen norsk næringsliv har i dag, utvilsomt få store konsekvenser dersom de milliardbeløp flåten seiler inn blir trukket ut av landet og låst fast på Kontinentet.



Rederne vil til Kontinentet med valutaen sin

UNIONEN SKAL.....

Fortsettelse fra forsida

POLITISK UNION

La det dermed være klart: Brandt bekrefter det som har gått som en rød tråd gjennom alle rapporter og planer utarbeidet i EEC.

– EEC skal utvikles til en politisk og økonomisk union.

Hva betyr dette for Norge?

o Vi får 3 av 61 representanter i ministerrådet i Brussel. Stormaktene i EEC med Tyskland og Frankrike i spissen får hovedtyngden. Hvilken stemme blir hørt?

Dette er kjernen i vår »medbestemmelse». Hvordan kan Bratteli/Willoch kalle dette større råderett over egne forhold?

o Den økonomiske unionen skal fullføres i 1980. Da overføres den økonomiske politikken til Brussel.

Vi mister styringa over skatte-, penge- og kredittpolitikken. Den skal ministerrådet ta hand om. (jfr. Skånlandsutvalget av 15/11-71).

o Union betyr stormaktens råderett over norske forhold.

o Medlemskap er uoppsigelig. Det er slått fast i Romatraktatens § 240, og siden understreket på ministerplan i Bonn-resolusjonen av 18/6-61.

o I unionen vil alle vedtak gjort i Brussel, bli satt i verk uinnskrenka også i Norge, og Stortinget får bare rådgivende funksjon. Det kan sammenliknes med den funksjonen et kommunestyre har i dagens Norge.

HVA KAN EEC-UNIONEN TILBY DET NORSKE FOLKET?

Vi nevner kort hva vi kan vente oss:

o EEC-land med et lønnsnivå 10-20% lavere enn vårt skal sette

rammen for lønnsoppgjørene i Norge. I år var grensa 6% – Aspengren og Selvig stoppet på 5,7%.

o EEC-landa med over 3 mill arbeidsledige skal bestemme norsk arbeidsmarkedspolitikk.

o Union betyr f. eks. at Storbritannia skal bestemme den norske fiskerigrensa i 1982.

o Union betyr at Vest-Tyskland – der bondenes inntekter sank 10% i fjor – skal avgjøre skjebnen til norsk jordbruk.

Bare sjølråderetten kan forsvare det norske folket mot slike angrep, og skal vi beholde den, må vi si nei til EEC. Dette betyr ikke at vi går imot samarbeid med EEC, det betyr bare at vi forbeholder oss retten til å si nei til EECs politikk når denne går mot våre interesser!

Union og sjølråderett lar seg ikke forene!

De vrede småhandlere

I Lyon sultestreiket to småkjøpmenn i protest mot

utryddinga av sine kollegaer: bare i 1969 måtte 12 500 sette slåa for døra ifølge Le Monde. Dette er i første rekke et resultat av den beinhard skattepolitikken til regjeringa, som åpent tar sikte på å utradere de små og favorisere supermarkedene.

Småkjøpmennene har reist en bevegelse mot denne politikken:

o I Le Cateau 29. januar stengte et stort antall småhandlere skattedirektoren inne.

o Etter et møte i Dinan 13. mars, bygde 4000

småkjøpmenn og håndverkere barrikader mot regjeringas opprørspoliti CRS.

o I Rennes, 21. januar 1971, omringet og okkuperte 1500 småkjøpmenn likningskontoret i byen.

I et manifest fra »De vrede småkjøpmenn og håndverkere i Nord», heter det at »arbeidere kan stole på vår støtte i kampen mot ministre, monopoldirektører og andre profitorer». Den franske folkefronten vokser seg sterkere for hver dag som går!

RAYMOND BARRE, FRANSK ØKONOMIMINISTER:

»ARBEIDERNE MÅ BÆRE BYRDENE»

»Vi er innbudt til samarbeid mellom siviliserte demokratier», sa Bratteli på Arbeiderpartiets landsmøte. I sin 1. mai-tale framholdt Aspengren at »det er yringsfrihet, organisasjonsfrihet og forsamlingsfrihet i EEC». Er dette sant? Både ja og nei, EEC har ikke så få svarte flekker. De fascistiske tendensene blir stadig flere: forbud mot ansettelse av radikale i staten, væpnede bedriftskorps o.s.v. Hva er bakgrunnen?

VOLDSMAKT MOT FOLKEREISNING

Forskjellen mellom fattig og rik blir stadig større i EEC, prisene stiger og arbeidsplassene i utkantene raseres for å flyttes til storbyregionene. Mot denne økonomiske undertrykkelsen reiser fol-

ket seg. Mai-opprøret i 1968 i Frankrike og streikene høsten 1971 i Italia er eksempler på dette.

For å bevare og styrke den politiske kontrollen slår den herskende klassen i EEC-landene nå tilbake ved å bygge ut voldsapparatet, vedta nye lover o.s.v. I Belgia sendte regjeringa tanks mot gruvearbeidere som demonstrerte mot raseringa av arbeidsplassene sine.

»Mer politistat og mindre rettssikkerhet», sier innenriksministeren i den tyske delstaten Hessen (Der Spiegel, 27/72).

Betyr EEC »fred, sikkerhet og rettferdig fordeling», slik JA til EF-annonsen til »50 fra kirke og kristenliv» hevder? La oss ta en titt på Frankrike.

ØKONOMISK UNDERTRYKKING

Frankrike, som de andre EEC-landene, gjennomgår en intens strukturrasjonalisering. En undersøkelse i nærings- og nytelsesmiddelindustrien gjort av bransjeorganisasjonen CARECA viser:

o Fra 1962 til 1971 ble 6949 bedrifter nedlagt, 22% av dem i 1962.

o I 1971 var det 4937 bedrifter med mer enn 5 ansatte. Av disse var bare 43 (fortittre!) store nok til å få betegnelsen »konkurransedyktige».

o 40% av arbeidsplassene var i Paris-regionen.

FOLKET MÅ BETALE

»Arbeiderne må bære hovedbyrden i denne overgangsperioden», sa økonomi-

minister Barre på et »manager-symposium» i Davos tidligere i år (Europäische Gemeinschaft, 3/72). Vi skal her bare nevne noen få eksempler på alle de byrdene monopolkapitalen velter over på folket i Frankrike.

o Arbeidsledigheten steg fra 375 000 til 521 000 i 1971. (Le Monde 6.1.1972) Særlig ungdom rammes.

o Distrikter legges ode. Languedoc, Bretagne og gruvdistriktene i Lorraine er eksempler på områder som blir rasert av strukturrasjonaliseringa.

o Pressproblemer i byene. Gjennomsnittlig reisetid for en arbeider i Paris-området er 2 timer. I metroen er det 8 personer pr. m² i rusjtida. Billettprisen har steget med 17% i året fra 1966 til 1970, og husleien har vist en lignende utvikling.

UNDERTRYKKELSEN ØKER

Mai 1968 var en lærepeng for hersker-

ne i Frankrike. Politiet, særlig de spesialtrente opprørsstyrkene CRS, har blitt kraftig styrket. Nye lover er blitt vedtatt.

»Anti-opprørsloven» kom sommeren 1968, og den inneholder bl. a. loven om kollektivt ansvar. Hvis f. eks. politiet går til angrep på demonstranter og enkelte forsøker å forsvare seg, kan den som har oppfordret til deltakelse i demonstrasjonen dømmes for vold mot politiet, vedkommende trenger selv ikke å ha vært til stede. Ni forskjellige organisasjoner og en rekke aviser er forbudt.

Mai 1968 var et stortilt eksempel på hva folket i Frankrike mener om den samfunnsutviklingen de lever under. Og det sluttet ikke med det. Streiker og demonstrasjoner er gjengs i dagens Frankrike.

På forsommeren ifjor forsøkte regjeringa å innføre en ny foreningslov som ville betydd en kraftig innskrenkning av for-

eningsfriheten. Det ville betydd at foreninger kunne forbyes uten rettslig kjennelse (under henvisning til at det var en »omstrukturering» av en tidligere forbudt organisasjon). Loven falt da den ble kjent forfatningsstridig.

Hva om Norge kommer med i EEC, får vi lignende tiltak her? Ikke direkte. Men Frankrike har i dag 15% prosent av utenlandsinvesteringene i Norge, og våre embedsmenn peker på faren for »omfattende endringer i eierstrukturen» ved medlemskap. Om vi her i landet opplever uro og streiker p.g.a. hard rasjonalisering og reallønnsenkning, er det ikke da trolig at franske industriherrer vil forlange væpnede bedriftskorps i sine bedrifter?

Norske arbeidere er ikke tjent med å legge seg under kapitalherrenes bajonetter ved å gå inn i EEC. Det ville være å kaste arbeidernes kamp tilbake til 1940.

De døde byers aksjon

Da statsminister Chaban-Delmas i mars besøkte Alsace-Lorraine, ble han møtt av »De døde byers aksjon». Det var fagforeningene som reiste denne protesten mot regjeringas politikk fordi industrien i området »på det hardeste er rammet av rasjonalisering, fusjoner og nedleggning av småbedrifter». Bl. a. skal stålkonsernet Wendel-Sidelor si opp 12 000 de nærmeste tre år. Forholdene er så ille for arbeiderne at biskopen i Arras lot dødslokkene ringe i hele bispedømmet. (Frankfurter Allgemeine Zeitung, 2/3-1972)



Franske spesialbrigader i mai 1968

Tør vi ta ansvaret?

»JA betyr samarbeid – våger du ansvaret ved å si nei?» lyder JA-bevegelsens spørsmål til det norske folket, og med det håper de at skremelspropagandaen om arbeidsplassene i fare, økonomisk stagnasjon, isolasjon o.s.v. dersom vi blir stående utenfor, har virket. Det skal vise seg å være et fåfengt håp. Vi hørte nøyaktig de samme skremelsene for ti år siden, og vi har lært at det var løgn det monopolkapitalens talsmenn fortalte oss den gang.

– Å stå utenfor EEC er en dødslinje for norsk karbideksport,

meldte direktør Nils Astrup Hoel i Hafslund i 1961. Karbidproduksjonen økte fra 58 000 til 175 000 tonn.

– »35 000 arbeidsplasser i elektrokjemisk og metallurgisk industri usikre om Norge sier nei», advarte direktør Hagerup-Larsen i Elektrokjemisk. Fra 1961 til 1971 økte ferrosiliciumproduksjonen med 280% og rjernframstillingen med 230%.

– »Hydro må redusere både produksjon og arbeidsstokk om Norge sier nei til EEC», lod det fra Hydro-ledelsen.

Slik kunne vi fortsette i det uendelige med å sitere industritropenes trusler i 1961, sitater som LO- og DNA-ledelsen brukte like flittig i propagandaen sin dengang som de gjør i dag. Det skulle være unødvendig. Eksemplet fra Herøya, hvor 72% av arbeiderne stemte nei ved uravstemninga tross Hydroledelsens truslebrev til de ansatte viser at skremelsene preller av.

LA URAVSTEMNINGER VISE BRATTELI HVOR FOLKET STÅR!

lite avklaring nå som sist han var her. Tilhengerne har slått stort opp at han sa at melkesubsidier kan nyttes. Det visste vi fra før. Poenget er at melkesubsidier og prissubsidier er to vidt forskjellige ting. Om vi kan nytte prissubsidier har vi fremdeles ikke fått svar på.

En annen ting som vi heller ikke vet noe om, er hva som skal gjøres med et eventuelt overskudd. For å sikre forsyningen hele året, er det nødvendig med overproduksjon i enkelte perioder. Dersom denne overproduksjonen blir for stor, har vi i dag spesielle virkemidler for å få ut overskuddet. Innenfor EEC vil disse virkemidler antakelig bli forbudt, og hva vi får i stedet har ingen sagt noe om.

KAMP MOT STORKAPITALEN

– Hvordan ser framtiden ut innenfor EEC?

– Ta en titt på EEC eller Sverige for den saks skyld. Begge steder føres en jordbrukspolitikk som ingenting har til felles med vår, resultatet er avfolkning av landsbygda. Distriktpolitikk og jordbrukspolitikk har en nøye sammenheng, og den eneste muligheten vi har til å forhindre samme utvikling her i landet som den vi ser i EEC-landene, er å beholde sjølråderetten på det jordbrukspolitiske området.

Jeg vil si det slik at EEC-kampen er småkårsfolks kamp mot storkapitalen. I EEC er det kapitalen som rår, og EEC verken vil eller kan kontrollere kapitalkreftene.

ENHET I MOTSTANDSKAMPEN

– Har dere et program for motstandsarbeidet framover?

– Vi har ennå ikke fått diskutert noe konkret opplegg, men i første rekke vil lokallagene fortsette og intensivere arbeidet i de forskjellige motstandsorganisasjonene rundt om i landet. Vi vil legge vekt på å samarbeide så godt som mulig med alle andre organisasjoner som arbeider for å hindre at Norge blir innlemmet i EEC.

– Planlagte masseaksjoner, traktortog inn til byene osv.?

– Jeg stiller meg positivt til det, men jeg vil her spesielt understreke viktigheten av godt samarbeid, etter min mening er det avgjørende at det blir virkelige stormonstringer ut av det.

INTERVJU MED BJARNE HERVIK

Ja-folka sitter i kroken

–Jeg trodde ikke det var mulig for ledelsen i DNA å bevege seg så langt bort fra grunnplanet. Her på Vestlandet har jeg knapt møtt den AP-velger som er for medlemskap. På alle de møtene jeg har vært har det siddet en liten klikk JA-folk isolert i kroken. Mitt inntrykk er at arbeidsfolk overalt sier klart og tydelig nei – det er bare ledelsen som sier ja.

Det er formannen i Norsk Bonde- og Småbrukarlag, Bjarne Hervik, som sier dette til Kamp mot EEC og dyrtid. På spørsmålet om hva han synes om uttalelsen til Håkon Lie om å spille på hatet mot bøndene for å vinne folkeavstemninga, svarer han:

– Vi begynner jo å bli vant til slikt fra den kanten nå, og hadde det ikke vært så alvorlig, ville jeg sagt at han ikke kan tas høyttidelig. Jeg stiller meg helt uforstående til at folk som tilhører Arbeiderpartiet benytter seg av slike midler.

– Tilhengerpressen har hetset kraftig om udemokratiske metoder og lav takhøyde etter landsmøtet i laget nylig.

– Det som skjedde var ganske enkelt at møtet etter å ha gått imot norsk medlemskap i EEC med overveldende flertall – 70 mot 10 stemmer – valgte en ny nestformann som står på det politiske standpunkt organisasjonen som helhet har tatt. Det er sjølsagt helt naturlig, og har aldri blitt kalt lav takhøyde for.

NORSKE BØNDER PÅ FORSORGEN I EEC.

– Tilhengerne skryter av at bøndene er den eneste gruppen som har fått garantier fra EEC om opprettholdelse av levestandarden, og Treholt er svært så fornøyd med jordbruksprotokollen. Hvorfor er ikke bøndene fornøyd?

– Vi finner jordbruksprotokollen både svært laus og svært lite betryggende for vår framtid. Det sies ingenting om hvordan bøndenes levestandard skal opprettholdes. Praksisen i EEC er at det ikke gis støtte til produksjon. Så vidt jeg skjønner så vil resultatet for vårt vedkommende bli direkte støtte til produsenten, med andre ord en slags forsorg, og det er sjølsagt ingen norsk bonde interessert i. – Påstanden om at Mansholt etter sitt



Bjarne Hervik

besøk nylig ikke levnet noen tvil om jordbruksprotokollen?

INGEN AVKLARING

– Mansholts besøk gav akkurat like

Kjøp og les valgkamphefte:



Valgkampen framover: Husbesøk viktigst

I de kommende månedene vil Arbeiderkomiteens arbeid fullt og helt rettes inn mot folkeavstemninga. Det kampen står om nå er å vinne den. Uansett utfall er det klart at kampen vil fortsette etter folkeavstemninga i nye former alt etter hva situasjonen krever. Men nå er kampformen det vi i videste forstand kan kalle en valgkamp.

TEMASERIER

Valgkampen bringer ingen grunnleggende nye elementer inn i politikken. Det er fortsatt unionen som står i sentrum, det er »Nei til salg av Norge» og »Forsvar sjølråderetten». Det nye er at det stilles krav til å konsentrere og nå vidt ut med politikken vår. Vi vil derfor kjøre den ut i vel 10 temaer, som alle mest mulig blir knyttet til unionen:

Union, sjølråderett
EEC-hær, sikkerhetspolitikk
Arbeidsplassene
Kvinnene, dyrtid
Fascisering
Jordbruket
Fisket

Sjøfarten
Funksjonærer
Tvilere
AP-velgere
Stå utafor
Ungdommen
EEC og u-land

De fleste temaene vil bli presentert på plakater. Dessuten vil de fem første, som er de viktigste, også komme som trykte veggaviser, oblater, små flygesedler og merker. De andre mindre viktige får ikke full serie, men kommer f. eks. bare som veggavis, oblat etc.

HUSBESØK

Opp mot folkeavstemninga vil folk bli oversvømt med papir. Vi vil derfor sette som vår målsetting å nå flertallet av de stemmeberettigede personlig med vår politikk. Dette betyr at vi legger hovedvekten på husbesøk. Døraksjonene starter for fullt fra ca. 15. august.

BRUK KULTUREN

Under prinsippet med personlig påvirkning kommer også valgkampformer som kulturen med musikk og sang, dikt, gateateater, propagandagrupper, stands osv.

– Flere lokalkomiteer har planer om egne AKMED-fester, frikonsertar o.l. Følg opp. Fylkeskontorene i Oslo, Østfold, Bergen, Trondheim og Tromsø har mobil og hendig utstilling som kan disponeres.

– Oppsøk folk der de er. Også utover i august vil folk finnes på badestrender, campingplasser, festivaler, lokale fester og samlinger. Ta i bruk former som lar seg forene med ferie og fritid. Det er ikke store midler som skal til for å nå ut med anti-EEC-kulturen.

– Det er opprettet et propagandasenter for bl. a. å sørge for at all den kulturen som blomstrer rundt omkring ikke skal bli liggende lokalt, men komme hele landet til gode, og for at folk som vil delta med sang, musikk, tegning osv. skal ha et sted å henvende seg.

Ta kontakt med propagandasentret!

Uranienborgveien 11, (U 11), Oslo 3. Tlf. (02) 46 19 80

PROVEAVSTEMNINGER

Proveavstemninger fortsetter for fullt hele tida. De er »grunnplanets kongress», og kan effektivt motvirke at »unionistene» dominerer organisasjonstoppene.

FOLKELIGE MASSEAKSJONER

Store folkelige aksjoner må stå i brennpunktet i dagene opp mot folkeavstemninga. »Allgang» og oppmarsjer, bondehog inn til byene, fiskebåtaksjoner i havnene, demonstrasjoner, og ikke minst politiske streiker skal markere hvor folket står.

LOKALE VALGKAMPSENTRA

Et slikt valgkamparbeid krever en innsats fra alle EEC-motstandere. Ingen enkelt organisasjon kan makte oppgaven alene. Derfor vil Arbeiderkomiteen ta initiativet til valgkampsentra lokalt, hvor alle, uansett organisasjonstilknytning, kan delta og gjøre sin innsats – liten eller stor – for at vi skal vinne folkeavstemninga.

I tillegg er det opprettet et valgkampsenter i U 11 som skal koordinere valgkampen på landsbasis.

For et bredere perspektiv på valgkampen: KJØP AKMEDs VALGKAMPHEFTE!

Benytte de riktige faktorene...

Det er vel verd å merke seg noen ord fra EECs »far», Walter Hallstein. I et intervju med Europäische Gemeinschaft, Kommisjonens eget blad, sier han: »Når man går igang med et slikt revolusjonært tiltak som den europeiske integrasjon, trenger man en sterk folkeopinion som forbundsfelle. Man må benytte de psykologiske faktorer som går (tenderer) i riktig retning, disse må man så kanalisere slik at målet kan nås. En slik faktor er i forsvarrets tilfelle, en felles frykt for angrep og for en angriper.» (E.G. 5/72.)

De samme folkene som i dag

forsøker å tvinge Norge inn i EEC, brukte i 1948–49 kommunisthetsen for å skremme oss med i Nato. Flere, bl. a. Johan Galtung, har for lenge siden spådd at EEC-tilhengerne vil forsøke samme taktikken når folkeavstemninga nærmer seg.

Og ganske riktig. I markedsdebatten gjorde EEC-representantene sikkerhetspolitikken til en hovedsak, »Norge må ikke miste sin vestlige forankring», lod gjennomgangstemaet. Det frynsete russiske spøkelset skal manes fram igjen, denne gang for å skremme det norske folket inn i EEC. NATO-

ovelsen i norske farvann rett før folkeavstemninga passer litt for godt inn i tilhengerens propaganda til at vi kan tro at det er noen tilfeldighet.

Vi kjenner imidlertid dette skitne spillet nå, og vi kommer ikke til å la oss »kanalisere» i noen som helst retning av unionistene som vil selge landet vårt!

Vest-Tyskland ruster

KAMP MOT EEC OG DYRTID

utgis av
Arbeiderkomiteen
mot EEC og dyrtid,
Postboks 3829,
Ullevål Hageby
Oslo 8
Tlf. 46 19 80

Det er ingen tilfeldighet at det er Vest-Tyskland som er drivkraften i oppbyggingen av EECs militærapparat, og det er heller ingen tilfeldighet at det nettopp var den vest-tyske forsvarsministeren som høsten 1971 reiste spørsmålet om økt flyovervåking av Nordsjøen.

»SPEIELL ØKONOMISK STRUKTUR»

Vest-Tyskland har »en spesiell økonomisk struktur» påpeker Willy Brandt i et intervju med Norges Handels- og Sjøfartstidende. Sikkert og visst. Vest-Tyskland

— har overtatt Frankrikes ledende rolle i EEC. Halvparten av de 25 største EEC-konsernene er vest-tyske, eksempelvis 47% av bilene

— har en sterkt økende kapitaleksport. I perioden 1960–70 økte den fra 6 til 42 milliarder.

Disse kjennetegnene på økonomien er like »spesielle» for alle imperialistiske land. Kravet om »lebensraum», nye markeder, nye råvarekilder og investeringsområder er alltid resultatet og for å sikre det trengs militærmakt.

Samtidig som de arbeider hardt for å tømre unionen sammen, har vest-tyskerne satt i gang en voldsom opprustning for å ta ledelsen i det militære »samarbeidet».

VÅPENSMIENE I GANG

Påny er de vest-tyske våpensmiene satt i gang for fullt. Lokomotivfabrikker forvandles til panservognfabrikker (*Krauss Maffei* i München), klokkefabrikanter produserer brannrør (*Diehl*).

Den vest-tyske rustningsindustrien hadde ved utløpet av 1971 mottatt bestillinger fra forsvarsdepartementet for over 140 milliarder kroner (*Der Spiegel* 3. 7–72), og det er gamle kjenninger som soper inn folks skattepenger i form av kjempeprofitter. Det er *Krupp*, *Flick*, *Thyssen*, *Bölkow* osv. som er i gang igjen.

PLANLEGGER FRAMTIDAS SLAGMARKER

»Den store omrustningen», som tidligere forsvarsminister Schmidt kaller det, tar sikte på å erstatte mesteparten av utenlandsk materiell med tyskprodusert. »Hvert av våre våpen er bedre enn amerikanernes», skryter rakettprodusenten *Ludwig Bölkow*.

På planleggingskontorene lages det strategiske analyser over framtidens slagmarker. »Vi forsøker så godt vi kan å forutsi militærets behov rundt 1980», opplyser pansersjef *Beyer* i *Krauss Maffei* til *Der Spiegel*. De regner nok med store bestillinger til Brandts EEC-hær.

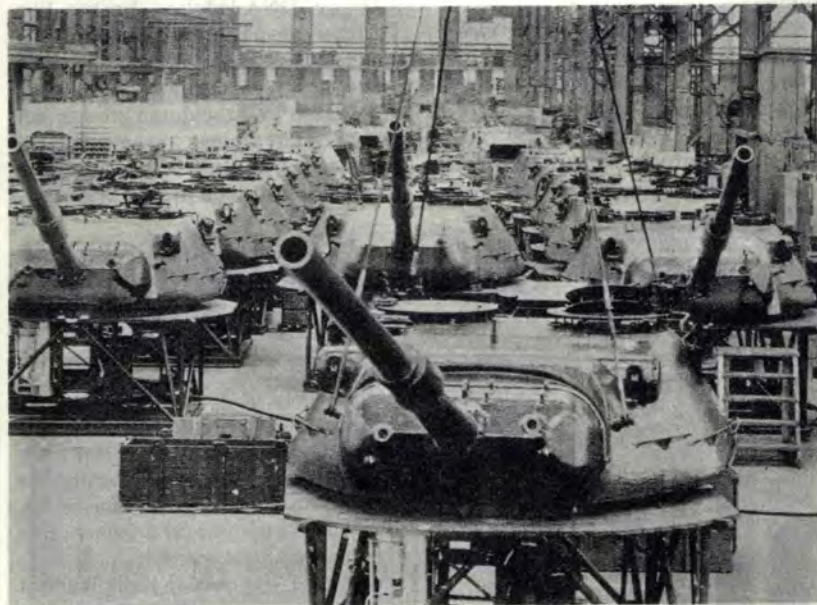
»Aldri mer produsere våpen», sa *Alfried Krupp von Bohlen und Halbach* da han ble sluppet ut fra fengslet i 1951. »EEC betyr fred», sier EEC-tilhengerne i dag. Vi tror ikke på slike folk.



Rustningsfabrikant Flick har stor profitt av produksjonen av panservognen Leopard.

og 42% av stål-legeringene produseres i Vest-Tyskland.

— har svært dårlig med egne råvarer. All olje, bauxitt, krom og kopper må importeres, dessuten 96% av jernet, 88% av blyet og 75% av svovelkisen.



Produksjon av panservogner i Dusseldorf.

OPPBYGGING TIL ATOMMAKT

EEC holder på å bygge seg opp til en atommakt. Prøvesprengninger av EECs atombomber har pågått i Stillehavet i hele sommer, og allerede i 1975–76 vil sannsynligvis en felles flåteenheter for atom-ubåter være en realitet. USA på sin side prøver å bremse denne utviklingen ved å kjøre prisene på uran i været. Kommissjonen har derfor nylig foreslått for Ministerrådet å undersøke mulighetene for å gjøre EEC uavhengige av amerikanske leveranser (*Dagbladet* 5. 7–72).

Jean-Paul Sartre: VI BLE JULT OPP

Der Spiegel hadde 19. juni et intervju med den franske venstre-filosofen Jean Paul Sartre om demokratiske rettigheter og fascistiske tendenser i Frankrike. Vi bringer noen bruddstykker:

Sartre: Mye taler for at vi går en hard kamp i møte; tenk på den bedriftslederen som oppfordret innenriksminister *Marcellin* til å »uskadeliggjøre en arbeider», fordi denne syntes han å være farlig. Tenk på mordet på Renault-arbeideren *Pierre Overney* (utført av Renaults væpnede bedriftskorps, vår anm.).

Hvis dette samarbeidet mellom bedriftsherrerne og regjeringa festner seg, kommer vi virkelig til å ha med en slags fascisme å gjøre. Men venstresiden er en reell kraft. 200 000 mennesker deltok i *Overneys* begravelse.

Spiegel: Mener De at de demokratiske rettigheter i Frankrike er truet, f. eks. informasjonsretten?

Sartre: Regjeringa forsøker så langt som mulig å innskrenke de demokratiske rettighetene. Et eksempel.

Istedenfor å svare meg offentlig i avisene, stilte man meg for retten fordi jeg hadde ytret noen helt ubetydelige ord om politiet. Informasjonsretten er følgelig meget begrenset. Forsamlingsfriheten eksisterer praktisk talt heller ikke mer, fordi nesten alle demonstrasjoner blir forbudt av politiprefekten. Ved dannelsen av »*Secours Rouge*» (»Den røde hjelp», en organisasjon retta mot politisk og økonomisk undertrykkelse, vår anm.), måtte vi tvinge regjeringa til å anerkjenne retten til organisasjonsfrihet gjennom en

rettsak.

Spiegel: Hvorfor trengte De som intellektuell dem inn på Renault-verkene skjult i en varebil, kort tid før mordet på *Overney*?

Sartre: Jeg er overbevist om at den intellektuelles plass er blant arbeiderne. Vi var hos Renault og vi snakket med arbeiderne. Dessverre fikk vi ikke nok tid, fordi bedriftskorpset grep inn, trengte oss tilbake og ga oss juling. Men vi har sett nok: Renault er en straffeanstalt.

Bildet viser *Pierre Overney* skutt ned av Renaults bedriftspoliti i februar 1972.



NORGE ER

PÅ GLI

Frankrikes og Danmarks nederlag i Napoleonskrigen var en viktig ytre betingelse for at Norge på nokså fredelig vis kunne stadfeste sin nasjonale sjølstendighet i 1814. Likeledes betydde 1945 en historisk sjanse for Norge til å befri seg fra imperialismens åk fordi det imperialistiske grepet om landet vårt var midlertidig svekket.

Vi står i dag igjen overfor en drastisk endring av maktforholdene i Europa. Nye imperialistiske stormakter — særlig Vest-Tyskland — sikler etter å

innlemme landet vårt i sin »interessesfære». Norge er på glid inn i en imperialistisk allianse.

Om vi i dag klarer å slå tilbake framstøtet for å innlemme Norge i et utvidet EEC, vil ikke dette bare bety at vi har forsvart den nasjonale sjølråderetten det norske folket har oppnådd. Det vil bety at vi har vunnet vesentlig framgang i kampen for et uavhengig Norge.

FORSVAR NORSK
SJØLRÅDERETT

SONG FOR DEI SOM TVILAR

Du veit du er viktig, di stemme vil telje
di handling er meir enn ditt usikre ord
Om fraser forvirrar, skal du likevel velgje
og følgja av valet er stor.

Sjå deg ikring. Kven tener dei sterke?
Kva tener dei små som slit tyngst ifrå for?
Om du tvilar, kven er det du stør?

Du veit det. Vi spør:
Sa du »veit ikkje», eller ja?
Eller var det nei du sa?

Du ser det på kartet, Det »nye Europa»
er gammalt og velprovnd som lovnad og draum
Kvar gong bank og forretning har samarbeid ropa
var meininga Lebensraum.
Sjå deg ikring! Mot Norge marsjerer
monopola så stilt. Men den takta dei trør,

har du sett dette ganglaget for?
Du veit det. Vi spør:
Sa du »veit ikkje», eller ja?
Eller var det nei du sa?

Kalenderen minkar mot ein dag i september.
Skal den gamle historia skrivast på ny?
Den utstrakte handa kan slåast attende.
Kva hjelp kan den tvilande by?
Sjå deg ikring! Ditt svar er ei handling.
Har du trudd det dei store har lova deg for?
Om du tvilar, kven er det du stør?

Du veit kva du bør.

Sa du »veit ikkje», eller ja?
Det var vel nei du sa.

ER DU I TVIL — STEM NEI!